

Werkstandaard

Vereniging “De Weimarse Staande Hond”

WERKSTANDAARD KORT- EN LANGHAAR WEIMARANER

Algemene verschijning

Middelgrote tot grote zilver-, ree- of muisgrijze jachtgebruikshond. Doelmatig werktipe, adelijk voorkomen, pezig en goed bespierd. Er moet duidelijk verschil zijn tussen het type van de reu en van de teef. Veelzijdige, goed handelbare, karaktervaste en gepassioneerde jachtgebruikshond, die systematisch en volhardend zoekt, echter niet overdreven temperamentvol. Opvallend goede neus. Rooftuig- en wildscherp, waakzaam, aanleg tot verdedigingsdrang, maar niet agressief. Betrouwbaar bij de nazoek, het voorstaan en bij het waterwerk.

Jachtgebruikshond

De Weimaraner wordt gebruikt bij het werk voor het schot (voorstaan), maar is ook goed inzetbaar bij het werk na het schot (nazoek) en is een prima apporteur. De Weimaraner heeft - meer dan bij de meeste andere Continentale staande honden het geval is – door zijn herkomst (*zie hierna*) en raszuiverheid een opmerkelijke aanleg voor het zweetwerk. In overeenstemming met het doel als een veelzijdig bruikbare jachthond moet de Weimaraner over de van hem vereiste aanleg beschikken en als allround jachthond ingezet kunnen worden in het veld, bos en water en gebruikt kunnen worden bij zowel het werk voor als na het schot.

Werk voor het schot

De Weimaraner hond moet volhardend met voldoende snelheid het veld op systematische wijze planmatig afzoeken, diagonaal dwars op de wind slagen maken. Hij moet bij verwaaiing en verificatie daarvan met jachtverstand het wild gedecideerd voorstaan, blokkeren en vast maken. Het hoofd onbeweeglijk in de richting van de verwaaiing, de staart stil en in het verlengde van de rug, dan wel iets opgericht.¹ Voldoende rust hebben om te wachten tot zijn voorjager bij hem komt zodat de hond op aanwijzing van zijn voorjager couleert. De beloning voor de Weimaraner is het apporteren van het geschoten wild. Hij werkt zelfstandig, maar blijft in contact met zijn voorjager

Kophouding

De aanleg om wild (zowel veer- als haarwild) voor te staan erfelijk is verankerd bij de Weimaraner. Als nakomeling van de Leithund heeft de huidige Weimaraner echter nog altijd de sterke neiging om met een diepe neus te werken. In combinatie met zijn fijne neus maakt dit hem weliswaar zeer geschikt voor het werk na het schot, nazoek en zweetwerk, maar deze kophouding wordt bij het veldwerk minder - en soms zelfs in het geheel niet - gewaardeerd. Dat is jammer, aangezien deze diepe(re) neus inherent is aan de erfelijk bepaalde stijl van het ras en iom die rede niet negatief beoordeeld zou mogen worden. Ongewenst is over-gepassioneertheid. De Weimaraner moet voldoende passie hebben om het wild aan te vallen en het vast te maken. Tekort aan neuskwaliteit kan op geen enkele manier gecompenseerd worden. Dergelijke honden stoten keer op keer het wild uit zonder dit te hebben voorgestaan.

Snelheid

Gezien zijn herkomst neemt de Weimaraner in vergelijking met de meeste andere Continentale staande honden jagend onder het geweer minder veld aan. Hij jaagt ook met minder snelheid dan vergelijkbare andere Continentale staande honden, hetgeen ruimschoots goed wordt gemaakt door zijn uitstekende uithoudingsvermogen en de grondigheid waarmee hij werkt.

---

¹ De Continentale Weimaraner houdt zijn staart bij het voorstaan in het verlengde van de rug:

Bij het Amerikaanse type is de staart bij het voorstaan niet zelden verder opgericht, hetgeen in Nederland – gezien de vele importen uit de VS – niet negatief beoordeeld mag worden.

Temperament

Zijn geschiktheid voor de jacht wordt mede bepaald door zijn ingetogen temperament; de Weimaraner ze gedraagt zich daarbij doelgericht met jachtverstand. Een hectische en overgepassioneerde manier van werken, zoals tegenwoordig in veel staande jachthondenrassen kan worden waargenomen, is bepaald geen fokdoel van dit ras.

Gangwerk

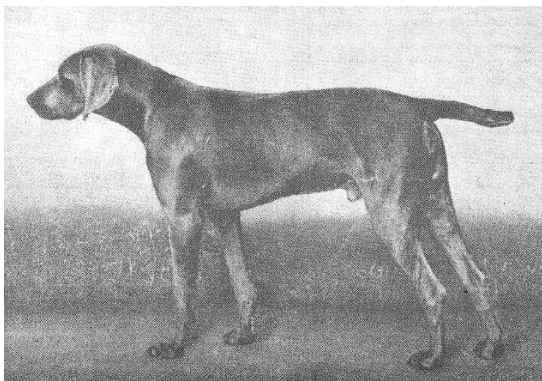
Het gangwerk is in alle tempo's uitgrijpend en vloeiend. Bij het gaan zijn de voorbenen duidelijk parallel met de achterbenen. In galop lang en vlak. In draf blijft de rug recht. Bij het werk voor het schot jaagt de Weimaraner onder het geweer² in een gelijkmatige, harmonieuze en volhardende galop.

Apport:

Het apport moet natuurlijk, passievol en effectief zijn met een zachte bek, zowel te land als uit het water.

Herkomst en ontwikkeling

Over de herkomst van de Weimaraner zijn meerdere – zeer uiteenlopende – theorieën gepubliceerd, waarvan de meeste adequaat zijn ontzenuwd. De meest waarschijnlijke – ook door de Duitse rasvereniging Weimaraner Klub e.V. gehuldigde – opvatting³ is dat de Weimaraner afstamt van de zogenaamde Leithund.⁴ In tegenstelling tot de andere Duitse staande honden, is in dit jachthondenras geen Pointer- of Setterbloed ingefokt.⁵ De Weimaraner is dan ook de afgelopen 150 jaar nauwelijks veranderd, in tegenstelling tot de meeste andere Duitse staande hondenrassen, waarvan niet alleen het uiterlijk, maar ook de werkeigenschappen (meer aanleg voor het werk voor het schot, ruimer en met meer snelheid jagend) als gevolg van het inkruisen met Pointerbloed aanmerkelijke wijzigingen hebben ondergaan. Vergelijk de Weimaraner van weleer met de Duitse Staande Korthaar:

Weimaraner

Duitse Staande Korthaar

Om die reden wordt de Weimaraner beschouwd als het oudste zuiver gefokte Duitse staande hondenras.⁶ Het verklaart waarom zijn werkeigenschappen afwijken van die van de meeste andere

---

² Onder het geweer houdt in slagen van circa 80 meter (40 meter links en 40 meter rechts van de voorjager)

³ Zie daarover Dr. Werner Petri, Weimaraner Heute, Kynos Verlag 2001, pagina 126,

⁴ Jachthond, die tot de 19e eeuw werd gebruikt om roodwild te vinden.

⁵ De Duitse Staande Jachthond, A.J. van Buuren, Thieme Zutphen 1974, pagina 80.

⁶ Onze Honden, P.C.M. Toepoel, Kosmos Amsterdam 1933, pagina 188

Continental staande honden. Hij is in de regel niet zeer snel, doch moet onder het geweer jagende in gecoupeerd terrein goed voldoen.⁷

Typering Weimaraner ten opzichte van andere Continentale staande honden

De meeste andere Continentale staande honden zijn voorstaande honden, die ook kunnen apporteren; bij de Weimaraner is het gezien het bloed van de Leithund dat nog altijd door zijn aderen vloeit eerder andersom; de Weimaraner is een apporteerde hond, met uitstekende eigenschappen voor de nazoek en het zweetwerk, die ook kan voorstaan.

Exterieur:

Verhouding lengte van de romp tot schofthoogte ongeveer 12:11. De schofthoogte van de reuen is 59 tot 70 cm, van de teven: 57 tot 65 cm. Van de gebogen halsbelijning, over de goed ontwikkelde schoft gaat de bovenbelijning geleidelijk over in de relatief lange vaste rug, die vast en bespied is, zonder doorgezakt te zijn. Achter niet overbouwd. Een wat langere rug is een raskenmerk en daardoor geen fout. De borst is krachtig, niet overdreven breed, met voldoende diepte - bijna tot de elleboog reikend - en voldoende lengte, gewelfd, zonder tonvormig te zijn, met lange ribben. De voorborst is goed ontwikkeld. De onderbelijning en buik zijn licht oplopend, echter geen opgetrokken buik.

---

⁷ Citaat uit Toepoels Hondencyclopedie, P.C.M. Toepoel 1950, Brecht Amsterdam, Pagina 535

Bronnen en verantwoording

Volledig onderwijs in alle soorten van afrigting van honden tot de uitoefening der groote en kleine jacht naar de tweede verbeterde Hoogduitse Uitgave van Christiaan Frederik Godtliof Thon, voormalig bosch-commissaris in dienst van de Groot Hertog van Saxon-Weimar Eisenach, 1821 (*Groot Hertog Karl Gustav van Saxon-Weimar Eisenach 1757-1828 wordt beschouwd als de grondlegger van de huidige Weimaraner waar dit ras ook zijn naam dankt*)

De staande hond en zijner afrigting, F. Oswald bewerkt door E. van den Berg, Van Dobben Rotterdam, 1877

Dressuur en injagen van de staande hond, C. Tournemine, bewerkt door A.M.C. Mazel, Kluwer Deventer, 1948

Weimaraner Chronik 1895-1995, Karl Meyer Ansbach, Salinger 1997

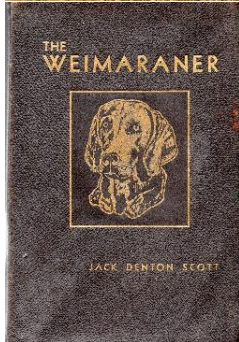
De duitse staande jachthond, A.J. van Buuren, Thieme 1974

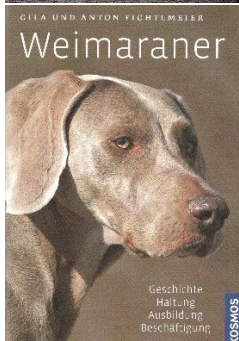
100 Jahre Weimaraner Klub e.V., Debbie Andrews, Anaconda Press USA, 1997

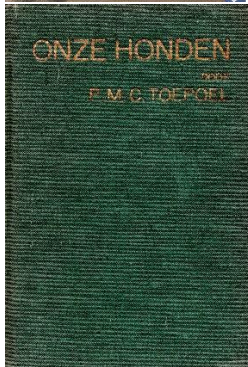
Weimaraner Heute, dr Werner Petri, Kynos Verlag 2001

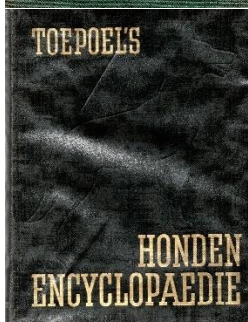
The Weimaraner, Jack Denton Scott, 1952 Fawcet-Dearing USA

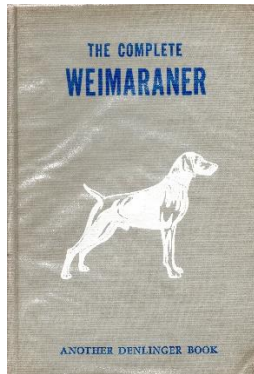
Gila & Anton Fichtlmeier, Weimaraner, Kosmos 2016

P.M.C. Toepoel, Onze Honden, 1^e druk, Kosmos 1933

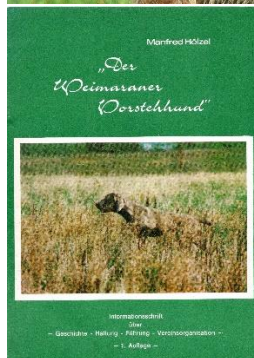
P.M.C. Toepoel, Toepoels Honden Encyclopaedie, 2^e druk, H.W.J. Brecht Amsterdam 1950

William W. Denlinger, The Complete Weimaraner, Richmond USA 1954

Manfred Hölzel, Die deutschen Vorstehhunde, Kynos Verlag 1986

Manfred Hölzel, Der Weimaraner Vorstehhund, Nels 1980